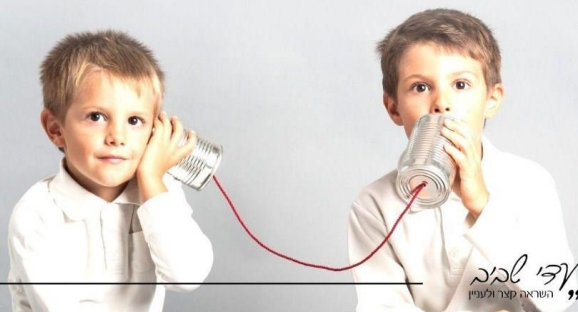

דברי הכפר

רובנו מכורים לשיחות על הבעיות שלנו.
זה הזמן להיגמל
ולהתחיל לדבר על הדברים המשמחים
בחינו ועל החלומות שלנו.

מסרי השראה 050-5728080

”דבי לבי
השראה קצרה ולענין

גיליון מס. 2779 * י"א תמוז תשפ"ג * 30 אפריל 2023

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

לן – בעל, אבא, סבא, חבר אהוב.

עלה מאוסטרליה כדי לקחת חלק ביישוב המדינה שזה עתה קמה.

לאונרד אברהם, או בשמו המוכר – לן – שייך לדור שנולד בגולה והגיע כדי להיות שותף לחזון להקמה וצמיחת מדינת ישראל.

לן, כבחור צעיר, עזב ארץ ומלוואה, עשה הכל בניגוד לדעת הוריו על מנת לחזק את המדינה שזה עתה קמה.

לן, מצד אביו, נולד למשפחה ילידי לונדון שבראשית שנות ה-20, עשו עליה ממניע רפואי והתיישבו ברחוב נחלת בנימין בעיר העברית הראשונה.

לפרנסתם, פתחו קיוסק ובין היתר מכרו תפוח מסוכך – ממתק אהוב על החיילים האנגלים שהזכיר להם את הבית.

אימו – ילדת ליטא, נפגשה עם אבא בתל אביב ויחד היגרו לאוסטרליה הצעירה, ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות.

בשנת 1940, המשפחה הגיעה לביקור משפחתי בארץ וחגגה את בר המצווה של לן.

לאחר תקופת הכשרה בויקטוריה, שם הכיר את ליבי ונשא אותה לאשה, עלו לן וליבי עם חברים מתנועת "הבונים" והתיישבו בקיבוץ כפר הנשיא.

מכל המשפחה

סבא שלי היקר,

סבא במלוא מובן המילה.

היית לי לסבא כל כך נוכח, וחלק בלתי נפרד מהילדות המופלאה שלי בקיבוץ בעיקר. כשאני חושבת עליך, עולים לי אין ספור זיכרונות ממך והלב מתמלא, מאיך שלימדת אותי לרכב על אופניים, איך שנהגנו לשחק טניס יחד במגרש, ללכת יחד לבריכה, לטייל בבוסתן ולקטוף פירות, לחגוג ימי הולדת בבית הישן שלך ושל סבתא במרפסת ועוד...

תודה שהיית בדיוק מי שאתה, ככה, אולי קצת קשוח כלפי חוץ, אבל אלינו – הנכדים ובחיק המשפחה, היית כולך עבורנו ובעיקר עבור סבתא.

אתה וליבי כזוג, תמיד היוויתם מודל לחיקוי עבורי לזוגיות טובה, אמיתית, כזו של פעם שכבר לא כל כך קיימת היום...

הייתם כל כך אחד בשביל השנייה, ובעצם הייתם זוג בלתי נפרדים, ממש עד הרגע האחרון, זכיתם אחד בשנייה ואני אמשיך להעריך אתכם לנצח כזוג.

תודה סבא שתמיד היית שם בעיקר עבור סבתא שלנו היקרה.

סבא היקר, השארת חלל גדול ריק, אבל יש בי קצת נחת שאתה כבר לא סובל, שאתה נמצא במקום טוב יותר, שליו יותר ובטח יושב לך בבית קפה של גן עדן, מנשנש לך עכשיו איזה קרואסון שוקולד מתוק או איזו פרוסת עוגה טובה כמו שתמיד אהבת.

אתה כאן איתנו בליבנו תמיד תמיד.

מבטיחים להיות עם סבתא לפחות כמו שאתה היית, לשמח אותה, לדאוג לה למשהו מתוק ומנחם בסוף שבוע, להזכר ברגעים היפים והטובים שלך ושלכם ולנצור אותך בליבנו תמיד.

מקווה שאני וכולנו הסבנו לך אושר ונחת...

אוהבים אין סוף, וכבר מתגעגעים.

סלע

25.6.23

קהילה יקרה,

ביום שישי ה-25.6.23 התקיים מפגש של חברי ההנהלה עם הציבור, לאחר שתפו אותנו חברי ההנהלה בהלך הרוח ובשאלות שעלו בו. אנו שמחים על ההתעניינות בנעשה ועל השיח הנעים והמכבד שהתקיים במפגש זה.

במכתב זה אנסה לתת מענה לשאלות שעלו במפגש, אנו רואים חשיבות רבה בקשר עם הקהילה ועדכונים על הנעשה.

תקציב – בכל סוף שנה / תחילת שנה נבנה תקציב מפורט ע"י החשב, הגזבר, המנכ"ל ומנהלת הקהילה. התקציב מגיע תחילה לוועד ההנהלה, ולאחר אישורו מועבר לציבור במייל לקראת האסיפה, שם ניתן לראות את התקציב. לאחר מכן מוצג באסיפה ועובר לאישור בקלפי. במהלך השנה נעשה מעקב צמוד אחרי התקציב והעמידה ביעדים הכלכליים שנקבעו. חבר המעוניין לראות תקציב מפורט של פעילות כלשהי, מוזמן לבקש ויקבל. אנו לא מסתירים דבר, התקציב הוא שלכם.

סידור רכב – כפי שהחליט ועד ההנהלה בבנית תקציב 2023, סידור הרכב יסגר והמכוניות ימכרו. הסגירה תבוצע עד סוף חודש יולי 2023.

קליטה – נושא הקליטה עלה במספר היבטים במפגש.

תושבים: בקיבוץ ישנם תושבים מכמה "סוגים", תושבים "זמניים" ותושבים שחיים בקיבוץ שנים, תושבים השוכרים בתים מהקיבוץ וכאלו הבאים דרך יורשים. נושא התושבים. זהו נושא מורכב, הדורש חשיבה מערכתית מעבר לתפעול השוטף היומיומי. בהמשך אנו מתכננים להכין מתווה מתאים שיוצג להנהלה ומשם לציבור.

ועדת תושבים – (חברי הועדה: זיו נוי, דליה בוסקילה, קרול בלגורי, ענבר, ריטה, ותמר) הועדה מתכנסת לפי הצורך ודנה בנושאים הקשורים בתושבים הגרים בדירות הקיבוץ.

חברים חדשים: לאור בעיית מחסור בדירות למשפחות, התקבלה החלטה לקיים קליטה מרחוק ל-10 משפחות מתוך ה-18 שאמורות לאכלס את הרחוב החדש. אנו מבינים את הקושי בהכרות עם המשפחות החדשות, זו המשמעות של קליטה מרחוק (יתרונות וחסרונות) במקביל לזה אנו עושים מאמצים רבים, להביא בהקדם ככל הניתן את המשפחות למגורים בקיבוץ.

זו הזדמנות טובה, לבקש מכם יורשים יקרים – הירתמו למאמץ ולפני שאתם משכירים,

דברו איתנו ובדקו שאין משפחה לקליטה שרק מחכה כאן לבית.

נושא נוסף: שעלה בתחום הקליטה והתושבים הוא ההכרות בין שכבות הגיל השונות, אכן הקהילה גדלה ואיתה הקושי להכיר את כל הפרטים המצויים בה, עם זאת אנו עושים מה שניתן ע"מ לעשות חיבורים, בתרבות, מפגשי קליטה, שילוב תושבים בוועדות והצגת המשפחות החדשות, נמשיך לעמוד על טיוב הקשר וחיזוקו.

טובא – כל הקשור לטובא בין אם בנושא הבניה ובין אם בנושא הזבל הנערם בהר ממול, אינו בדינו. אין לנו יכולת אמיתית להשפיע על המתרחש בכפר.

שי לחג – ניתן לחברי קיבוץ פנסינורים, שאינם מקבלים שי במקום אחר. אין מתן כפל שי לחג. זאת החלטה שהתקבלה טרם כניסתו של אלי לתפקיד.

אלונית – בסוף חודש אוקטובר מסתיים חוזה ההשכרה של דור אלון (אלונית בקיבוץ) בימים אלו אנו עוסקות בנושא בצוות מצומצם (מיה, תמר וריטה) – בתום ההכנות הנדרשות יצא מכרז מסודר. אנו בקשר רצוף עם נציגי דור אלון, ההחלטות בנושא יתקבלו בוועד המקומי. הציבור יעודכן כשהנושא יבשיל לפרסום.

משאבי אנוש – כמו שכבר פורסם, ניצן תסיים את תפקידה בשבועות הקרובים, נפתח מכרז שפורסם במקומי, בדברי הכפר, פייסבוק וקבוצות ווטסאפ רלוונטיות. ישנם מספר מתמודדים לתפקיד. צוות איתור יתכנס לראיין את המתמודדים ויבחר את המתאים ביותר. בהיכנס מנהלת. מש"א חדשה, נדייק את ההגדרות ונתייחס/ נבדוק את הנקודות שעלו שיש בהן חוסר.

ועדות – מאז כניסתי לתפקיד אני עושה כל שניתן להקים / להחיות את הועדות – כמו שרבים מכם שמעו ממני "בסוף זה הקיבוץ שלכם ואתם צריכים להיות מעורבים ואקטיביים", בקיבוץ יש לא מעט ועדות פעילות, אנו נשתדל להוציא עדכונים מעת לעת ולרשום בסוף מי חבר הועדה. בנוסף אני מכינה עבורכם טבלה מסודרת עם חברי הועדות ואפרסם אותה בקרוב.

כלבים משוטטים – אכן בעיה, אנו מתמודדים איתה ככל הניתן, אבל יש לכם ציבור יקר אחריות אישית, ראיתם כלב משוטט – תפנו לבעליו, אולי זה לא בידיעתו, עדין אין התייחסות?! מוזמנים לדווח ל8451* "אשכול גליל מזרחי".

ברכה – השנה עבד צוות הברכה רבות על הכנת עונת הרחצה, בתוך ההכנות נידונו גם עליות הכניסה לברכה, המחירים הוחלטו אחרי דיונים רבים, בהם נדרש הצוות יחד עם אבי להגיע לתוכנית כלכלית שהברכה תוכל לעמוד בהוצאות ולא תכנס לגירעון (כמו בשנת 2022). גם כאן אני לא מתביישת לומר באופן ברור, אחזקת בריכה היא דבר יקר מאוד! אנו לא יכולים לאפשר שכניסת קרובים בכרטיסיות, תכניס אותנו לגרעון. נכון אלו הילדים והנכדים שלכם, אבל הם לא יישאו בגירעון בסוף הקיץ, תפקידנו לשמור על אחזקת הברכה לאורך שנים ועל התקציב.

חינוך – בימים אלו אנו בהכנות אחרונות לפתיחת החינוך הבלתי פורמלי, שיפי מתתיהו לקחה על עצמה לרכז ולהוביל את הקיץ במערכת. את הפרטים יקבלו ההורים כאשר נהיה מוכנים.

משוב לבעלי תפקידים – נושאי התפקיד הראשיים נבחרים ע"י האסיפה (מנכ"ל ומנהלת הקהילה) ולתקופות זמן מוגדרת מראש. בחירתם או אי בחירתם מחדש בסיום קדנציה, מהווה את המשוב האמיתי לתפקודם בעיני הציבור. מתוקף תפקידם, הם אחראים לכל הפעילויות שבתחום אחריותם וכחלק בלתי נפרד מכך – יש להם את הכלים לתת "משוב" לממלאי התפקידים המנהלים פעילויות אלה. אנו כאן כדי לעשות את המיטב, לקדם ולחזק את הקיבוץ, אנו עובדים בצמוד ובשקיפות עם ועד ההנהלה ורואים אותם ואתכם כשותפנו המלאים לדרך.

אנו מזמינים אתכם תמיד לבוא, להתעניין, לשאול ולהיות שותפים.

מאחלת לכולנו קיץ נעים

תמר קולר
מנהלת הקהילה

הקייטנה בכפר גלים

1. לכבוד הקיץ שהגיע השבוע באופן רשמי, אני נשאב חזרה אל הימים בהם הקיץ היה מסתער על הקבוץ שלנו שבעמק הירדן, אי שם בשנות החמישים, כשהוא נושב מהתופת הרותחת לשונות של אש לכל עבר, מחמם לנו את המוח ומשגר אותנו לברכת השחייה ולים כנרת. האוויר היה נמלא אז בריחו של חופש וגלים וחול ושחפים. וזה היה סימן שעוד מעט יוצאים לקייטנה ב'כפר גלים'. 'כפר גלים' הוא כפר נוער חינוכי, שנוסד בתחילת שנות החמישים, השוכן בגבולה הצפוני של מועצה אזורית חוף הכרמל, במבואות העיר חיפה. ואליו היינו יוצאים לקייטנה בקיץ. בחופש הגדול.

2. בעיקרון לגדול בשנות החמישים לא היה כיף כזה גדול. כי זה אומר לגדול בתקופה כלכלית קשה, שזכתה לכינוי הצנוע "תקופת הצנע". הכול היה מדוד ובמשורה. האוכל לא היה טעים במיוחד. ועל ממתקים יכולת רק לחלום. שורה של שוקולד פרה ביום שישי על הכרית ב'בית הילדים' היה השיא השבועי המתוק.

3. על אף כל אלה נשלחנו כל שנה בחופש הגדול, לקייטנה בת כמה ימים ב'כפר גלים'. האוכל היה משובח והים. הו הים. שם גיליתי לראשונה את מרחבי הים. עד הפעם הראשונה בכפר גלים היה לי את ים כנרת. שנראה לי אז עצום כמו אוקיינוס עד שנפתח אלי החוף של כפר גלים. ואז הבנתי שהכנרת היא סתם אגם, שלולית ירקרקת, לעומת הים התיכון המהודר הגדול והרחב. ונעלבתי בשבילה. קצת.

4. בעיקרון המטרה של הקייטנה הייתה לקחת אותנו לכמה ימים ליד הים. להאכיל אותנו טוב ולזרוק אותנו על החול של שפת הים, כדי שנשתזף טוב ונחזור הביתה אל הורינו כמה שיותר שרופים. היום היו קוראים לזה 'פשע מלחמה' לרמת השיזוף שאיתה היינו חוזרים. אבל בימים ההם הייתה הרבה פחות מודעות לקרינה המזיקה של השמש. וגם הקרינה הייתה הרבה פחות מזיקה מכפי שהיא היום, עם כל משבר האקלים המאיים על האנושות.

5. כן. היה אז קשה כלכלית וחנוק מרוב צנע. אבל הייתה פעם בשנה הקייטנה בכפר גלים. וזה היה כיף גדול לנסוע לשם במשאית של הקיבוץ שעברה הסבה והותקנו בה ספסלים לכל אורכה (על אוטובוס אפשר היה רק לחלום. לאף אחד לא היה מספיק כסף בכדי לשכור אוטובוס) ולחזור משם שוב במשאית לאחר שהקייטנה הסתיימה, וכשאנו נראים כבר כמו חבורה של פליטים שחורים שרק עכשיו נמלטו מאפריקה. מזל גדול שמשטרת ההגירה עדיין לא הייתה קיימת אז.

6. אחר כך היה קצת קשה לחזור אל שגרת הסוציאליזם הענייה הקשוחה והמהודקת. וכל שנותר לנו היה להתחיל לחלום שוב על הקייטנה בכפר גלים שתגיע בחופש הגדול. של שנה הבאה.

פירגון כמעט הכרחי

1. כבר כמה שבועות שמתנהל בכפר הנשיא מה שמכונה במקומותינו שידרוג תשתיות. מה שזה אומר שבכמה מקומות בקיבוץ בעת ובעונה אחת חופרים בבוקר מדרכות/כבישים/שטחים בין בתים, ובערב מכסים הכל כאילו כלום עד למחרת בבוקר שבו ימשיכו לחפור שוב. כאב ראש גדול לגלות מאיפה אפשר לעבור ולאן אפשר ללכת. והדרך לקיבוץ וממנו מלאה באנשים עצבניים על שחסמו להם את הדרך לבית, ושכדי לצאת מהקיבוץ הם צריכים לעקוף את אבן התותח.

2. מי שהופכת את המצב על סף הקטסטרופלי לכמעט נורמלי זאת ענבר ברגר. ענבר שבמחויבות ובמסירות אין קץ, דואגת לעדכן ולהדריך את החברים והחברות איפה יחפרו היום ומאיפה אפשר יהיה לנסוע. הכל מלווה במפות עדכניות מסומנות באופן מאיר עיניים בטושים צבעוניים. ובערב לקראת היא מגלה לנו במקומי איפה יחפרו מחר בבוקר ומאיפה כדאי להיזיז מכוניות חונות.

3. גם כאשר הקבלן חותך בטעות כבל חשמל או מפוצץ צינור מים, מגיעה הודעה במיידית שמתארת את סוג התקלה, ומוסיפה גם את הצפי לכמה זמן התקלה תמשך. והאמת היא שכל הדברים האלה שענבר עושה מקלקלים להרבה מאוד אנשים את ההזדמנות להתעצבן ולפרוק את זעמם על הנהלת הקיבוץ (סתאם בצחוק). אבל ברצינות אתה מבין באמת שעם תמיכה שכזאת אפשר יהיה לעבור את כל מה שישתבש ולהירגע בנחת. והדבר הזה שב ומעלה לאנשים חיוך על הפנים.

4. הכל נעשה ברוח טובה ובנעימות והדברים נראים פתאום כל כך הרבה יותר נסבלים, כאשר אתה פתאום מבין שהמערכת מתנהלת היטב ושנחנו בידיים טובות, שתעזורנה לנו לעבור את שדרוג התשתיות. בשלום. ואני מבקש לנצל את ההזדמנות כדי להגיד מכל הלב תודה רבה ענבר ברגר על שאת שם בבוקר ובערב. ושאת שם במשך היום, בחפירה המתוכננת ובתקלות הבלת"ם. תודה. באמת תודה.

פינת הקריקטורה השבועית: בינתיים בביריטון...

• לן ויינטראוב ז"ל

עוד אחד מוותיקינו הלך לעולמו והשאיר אותנו עם זכרונות ועם הכרת טובה. לן אהב ספורט, אהב את הקיבוץ ואהב את משפחתו, בעיקר את ליבי, שתיבדל לחיים ארוכים.

לן היה שחקן טניס והיה מורה להתעמלות לבני הגיל השלישי. עוד כשהיו בני הגיל שלישי שלנו רק בני הגיל השני, הוא כבר הבין את החשיבות של הפעילות הגופנית לבריאותם, והלך ללמוד הוראת הפעילות הגופנית למבוגרים. היו לו כיתות בבריכה וגם ביבשה, ועל כך הרבה הכרת טובה.

לן היה מסור לעבודה, בכל מקום שעבד בו. הוא היה הלולן שלנו, ואחר כך הנציג שלנו ב"עוף הגליל", ואחרי שבחר להתנסות במקום עבודה בקניה, הוא חזר שוב לעבוד בקיבוץ.

גם כשהיה כבר פנסיונר הוא לא נח לרגע. מעבר לבוסתן הגדול שגידל ליד ביתו, הוא טיפל בעשבייה שצמחה פרא בדרך אל הקיבוץ. בחורף ובקיץ, בחום ובקור, הוא התנדב לשמור על הניקיון והאסתטיקה של המקום.

במשך תקופה מסוימת לן היה גם אחראי על הביטחון בקיבוץ, בתפקידו כמא"ז. בנוסף לכך הוא היה מקפיד גדול על חנייה במקומות המותרים ועל איסור על חנייה במקומות אסורים, ומי שהעז לחנות במקום כזה היה מוצא על חלון מכוניתו בבוקר דף 4A שהודבק, עם הבהרה מה מותר ומה אסור.

מעורבותו החברתית של לן גם היא זכורה לטוב. הוא רצה לשמור על הסדר הטוב בקיבוץ ועל זכויות הפנסיונרים. מפעם לפעם הוא היה אומר לי, או לשומעים אחרים: "שמעתי ש...". או "אמרו לי ש...". וזה היה אומר שמשו לא תקין קרה אצלנו. בתוקף מעורבותו זאת הוא היה גם חבר מזכירות.

קשה היה לראות את לן החזק והפעיל כאשר כוחותיו הלכו ונטשו אותו. הוא היה עטוף ונעזר על ידי ליבי, אשתו, המטפלת, המשפחה והקיבוץ, וזכה ללכת לדרכו בביתו, כאן בכפר הנשיא.

• הטיול לגולן

בעיתוי מדהים (המחלוקת על טורבינות הרוח) התקיים הטיול השלישי של מועדון מופת פלוס בארגונו של רמי קציר, לגולן הדרוזי. מדריכה מעולה, אתרים מעניינים וארוחת צוהריים טעימה. האוטובוס היה כמעט לגמרי מלא, שילוב של גילאים, מבני כמעט תשעים ועד בני משק החל מכתת אריה ועד כתת חוחית (הפרש של כמעט 20 שנה!). גם הפעם הצטרפה אלינו תמר קולר, מנהלת הקהילה, שגם נהנתה וגם הדקה את הקשרים עם החברים והתושבים.

הטיול הבא ב- 18-19 בספטמבר (יומיים עם לינה) לירושלים. אפשר וכדאי כבר להירשם.

• הדואר

ההתדרדרות של שירותי הדואר בארץ, ובעיקר בפריפריה, היא ממש קטסטרופה מבחינת השירותים שהמדינה צריכה לספק לאזרחיה (אשר גם משלמים עבורם, כמובן). השירותים אצלנו בקיבוץ הצטמצמו מאוד. והנה הגיעה גם הידיעה על סגירת סניף הדואר בראש פינה. החדשות הקצת יותר טובות הן שסניף הדואר בראש פינה לא ייסגר, כרגע מדובר על חצי שנה. נראה מה יהיה אחר כך. האם מישו מתחיל לגדל יונים?

בשבוע הבא אני יוצאת לחופשה של שלושה שבועות, ואני מנצלת את ההזדמנות הזאת לאחל לכולנו יום הולדת 75 שמח לכפר הנשיא.

להתראות

תמר וולפין

30.6 נתן ברק

אבי רוזנקרנץ

1.7 קרול בילגורי

מיה טיקוצ'ינסקי

אפרת שמואלי

אופירה ואן דונגן

כרמל כהן

שני קפלן

דורי אדלשטיין

2.7 אשר ראובינוב

אניה סגל

3.7 שמחה ארנולד

מעין ברק דר"י

4.7 דפנה בסביץ

5.7 גילדה פרבי

ג'קי עמר

6.7 חברון בוזנח

נגה זולטי

סיפור לשבת

ה"אחר-כך"

יפה וכל כך נכון.
חובת קריאה!...

היום בקושי התחיל ו... השעה כבר שש בערב.
בקושי הגיע יום שני וזה כבר יום ששי... והחדש כבר נגמר...
והשנה כמעט נגמרה.
וכבר חלפו 40, 50 או 60 שנים מחיינו...
ואנחנו מבינים שאבדנו את ההורים שלנו, את החברים שלנו...

ואנחנו מבינים שזה מאחר מדי לחזר אחורה...
אז... ננסה בכל זאת, להפיק את המרב מהזמן שנותר לנו...

בואו לא נפסיק לחפש פעילויות שאנחנו אוהבים...

בואו לשים קצת צבע באפרוריות שלנו...

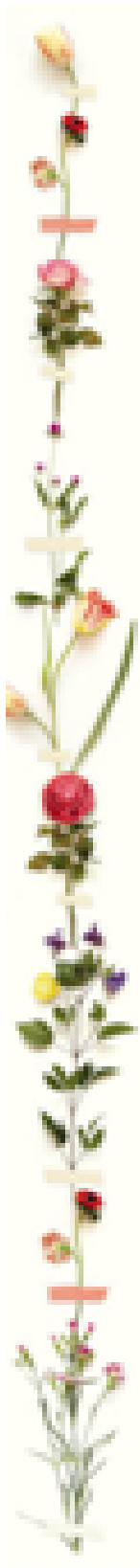
בואו נחייך אל הדברים הקטנים בחיים שמכניסים מזור ללבנו.
ולמרות הכל, עלינו להמשיך לנצל בשלום את הזמן הזה שנותר לנו.
בואו ננסה לחסל את ה"אחר-כך"...

אני אעשה את זה אחר-כך... אני אגיד אחר-כך...
אני אחשב על זה אחר-כך...

אנו משאירים הכל להמשך כאלו "האחר-כך" הוא שלנו...

כי מה שאנחנו לא מבינים הוא ש:
אחר-כך הקפה מתקרר...
אחר-כך, סדר העדיפויות משתנה...
אחר-כך הקסם נשבר...
אחר-כך, הבריאות חולפת...
אחר-כך הילדים גדלים...
אחר-כך ההורים מזדקנים...
אחר-כך ההבטחות נשכחות...
אחר-כך היום הופך ללילה...
אחר-כך החיים נגמרים...

ואז זה לעתים קרובות מאחר מדי...

אז בואו לא נשאיר כלום לאחר-כך...

מכיון שתמיד כשנחכה עד אחר-כך, נוכל לאבד את הרגעים הטובים ביותר,
החוויות הטובות ביותר,
החברים הכי טובים,
המשפחה הכי טובה...

היום הוא היום... הרגע הוא עכשיו...

אנחנו כבר לא בגיל שבו אנחנו יכולים להרשות לעצמנו לדחות את מה שצריך
לעשות מיד למחר...

אז בוא נראה אם יהיה לכם זמן לקרא את הפוסט הזה או שאולי תשאיר אותו
ל"אחר-כך..."

שבת שלום - דורית

